

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011143
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2116011143.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému U. S. P., nar. XX.XX.XXXX v T., Afgánska islamská republika, trvale bytom V. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov v inej trestnej veci, pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.08.2018, č. k. 34T/8/2016-458, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.10.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný U. S. P., nar. XX.XX.XXXX v T., Afgánska islamská republika, trvale bytom V. XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov v inej trestnej veci,
o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 43 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to finančnej hotovosti vo výške 760 eur.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá sa obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.08.2018, č. k. 34T/8/2016-458 bol obžalovaný U. S. P. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v nezistenom čase a na neznámom mieste si neoprávnene zaobstaral a následne až do 14.55 hod. dňa 17.06.2015 v meste Trnava na ulici Sladovnícka, kedy bol zastavený operatívnymi pracovníkmi Okresného riaditeľstva PZ Trnava za účelom jeho dodania do výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko dňa 04.12.2014 bol na obžalovaného Krajským súdom Bratislava v inej trestnej veci vydaný príkaz na dodanie do výkonu trestu, sp. zn. 4To/111/2013, pri sebe v čiernej kapsičke, ktorú mal prevesenú cez rameno, prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 16 x 10 cm, ktoré obsahovalo 134,2 g metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 71,3 % hmotnostných, obsahujúce 95,7 g absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2.391 obvykle jednorazovým dávkam drogy s tým, že hodnota takto zaisteného metamfetamínu predstavuje sumu 4.697,- €,

príčom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

hoci bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T/44/2012 zo dňa 30.05.2013, právoplatným dňa 04.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/111/2013 zo dňa 04.12.2014, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 43 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 6 Trestného zákona, ďalší trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písmeno c) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to finančnej hotovosti vo výške 760,- EUR. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd I. stupňa uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Z rozsudku okresného súdu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení súdu o práve urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu.

Z vykonaného dokazovania mal súd I. stupňa za preukázané, že obžalovaný od počiatku svojho trestného stíhania v celom rozsahu popieral svoju vinu za spáchaný skutok a obhajoval sa tým, že zaistený metamfetamín nepatrí jemu, pričom tento mu dali do náprsnej tašky po jeho zadržaní a vykonaní služobného zákroku službukonajúci policajti. Táto jeho obrana bola však vykonaným dokazovaním v celom rozsahu vyvrátená svedeckými výpoveďami svedkov U. E., L. U. a Y. N., ktorí v podstate zhodne a veľmi podrobne popísali, ako v kritickom čase vykonávali operatívnu činnosť, pričom po zadržaní obžalovaného a jeho predvedení na policajný útvar bola u neho zaistená kryštalická látka neznámeho pôvodu. Taktiež veľmi podrobne popísali, ako sa obžalovaný snažil prisadnúť kapsičku, manipulovať s ňou počas prevozu na policajnú stanicu z čoho je zrejmé, že vedel o jej protiprávnom obsahu. Výpovede svedkov - službukonajúcich policajtov vzhľadom na celý rad podporných dôkazov (vykonanou obhliadkou tela, znaleckým dokazovaním, odborným vyjadrením, zaistenými vecnými dôkazmi, napr. 7-ich mobilných telefónov, ktoré bývajú typickým znakom pri osobách, ktoré páchajú obdobnú trestnú činnosť, ako i predchádzajúce odsúdenie za drogovú trestnú činnosť, vyhýbanie sa obžalovaného trestnému postihu za predchádzajúcu trestnú činnosť, pokus o útek obžalovaného bezprostredne po jeho zadržaní...) považoval okresný súd za dôveryhodné, bez akejkoľvek motivácie poškodiť, resp. krivo obviňovať obžalovaného. Z obsahu spisového materiálu podľa názoru okresného súdu nevyplýva žiadna taká skutočnosť, ktorá by výpovede svedkov - službukonajúcich policajtov či už znižovala alebo spochybňovala. Výpovede svedkov boli od začiatku nemenné, vzájomne sa zhodovali pri opisovaní skutkového deja, boli logické a bez akýchkoľvek pochybností. Na druhej strane, výpoveď obžalovaného, ktorý od začiatku spochybňuje vierohodnosť výpovedí svedkov vyfabulovaním fiktívnej osoby, ktorá mala byť prítomná pri predmetnom zásahu, a ktorá mu vložila metamfetamín do náprsnej tašky (osobu L. O., ktorý v prípravnom konaní nebol stotožnený, neskôr na hlavnom pojednávaní mal obžalovaný označiť touto osobou svedka U. E., pričom pri vylúčení svedka Y. N. označil tohto ako

osobu, ktorá mu vložila sáčok s metamfetamínom do jeho náprsnej tašky), považoval okresný súd za účelovú so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti za protiprávny skutok, ako i prejav nekritického postoja obžalovaného k vlastnému protiprávnemu konaniu, ktorý aj napriek tomu, že bol na neho vydaný zatýkací rozkaz za účelom dodania do výkonu trestu na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, sa nielenže nepodvolil tomuto trestu, dobrovoľne nenastúpil jeho výkon, ale sa skrýval, zatajoval sa a tiež naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti rovnakého, obzvlášť závažného drogového charakteru, ako to bolo v prípade jeho predchádzajúceho právoplatného odsúdenia. Výpovede svedkov podľa názoru okresného súdu jednoznačne zodpovedali vykonaným dôkazom ako i ostatným skutočnostiam, majúcich v danom prípade relevantný význam. Obžalovaný ani pri výraznej snahe svojou obhajobou nepreukázal, že by svedkovia nevyzradili pravdu o podstatných okolnostiach a tiež nebola zistená ani akákoľvek motivácia svedkov krivo obviňovať obžalovaného. Z tohto dôvodu preto okresný súd následne aj odmietol návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom príslušníkov OČTK, zabezpečením kamerových záznamov z policajnej stanice (z času predvedenia), vykonaním rekonštrukcie zadržania, nakoľko považuje vykonanie týchto dôkazov za skutočnosti týkajúce sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie, resp. okolností, ktoré sú možné zistiť už vykonanými dôkazmi. Taktiež súd I. stupňa nevzhládol pochybnosti v postupe OČTK pri odňatí veci obžalovanému, pričom tento plne zodpovedal zákonnému postupu v zmysle § 89 a nasl. Trestného poriadku.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere okresný súd zohľadnil závažnosť činu, spôsob spáchania činu a následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, pričom uložil obžalovanému pri nezistení žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti s použitím § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 43 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 6 Trestného zákona (nakoľko obžalovaný spáchal opätovne obzvlášť závažný zločin, pričom v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov s predpokladaným koncom jeho výkonu dňa 17.06.2027) ďalší trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením pre jeho výkon (podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona) do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného okresný súd zdôraznil, že ani uložený 12-ročný právoplatný nepodmienečný trest za spáchanie predchádzajúcej drogovej trestnej činnosti ho nenaviedol k náprave a k uvedomeniu si následkov svojho konania, pričom je potrebné na neho hľadieť ako na špeciálneho recidivistu vo vzťahu k drogovej trestnej činnosti, u ktorého jednoznačne nešlo o jednorazový exces z medzí zákona, ale o opakované obzvlášť závažné porušenie zákonných predpisov. Obžalovaný pritom vo veľmi krátkom čase, resp. vo veľmi krátkom časovom slede po právoplatnom odsúdení (a to ešte pred nástupom výkonu za predchádzajúcu trestnú činnosť sa opakovane dopustil obzvlášť závažnej drogovej trestnej činnosti), kedy sa opakovaným a v podstate bezpracným spôsobom snažil dostať (po prípadnej ďalšej distribúcii odberateľom, resp. konzumentom) k financiám. Podľa názoru súdu I. stupňa, u obžalovaného absentuje akýkoľvek rešpekt a vôľa k dodržiavaniu všeobecne záväzných a akceptovateľných pravidiel správania sa, preto bolo aj nevyhnutné uložiť obžalovanému trest v hornej polovici trestnej sadzby, (ktorá predstavuje 10-15 rokov odňatia slobody) v dĺžke trvania 13 rokov a 4 mesiace, nakoľko už uložený 12 ročný trest za obdobnú trestnú činnosť nemal na obžalovaného dostatočný odstrašujúci účinok (aj napriek tomu, že ho doposiaľ nevykonal). Takto uložený trest následne obsahuje podľa názoru okresného súdu atribúty nie len individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Okresný súd neakceptoval návrh prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava na posúdenie výpovede obžalovaného M.W.P. v procesnom postavení svedka vo veci Štátneho zastupiteľstva Graz, Rakúska pod sp. zn. 12 St 107/16x, ako dôvod mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, resp. ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. o) Trestného zákona, nakoľko výpoveď obžalovaného ako svedka v danej veci po cca 16-tich rokoch od spáchania skutku a následne potom, čo bol sám obvinený z ďalšej obzvlášť závažnej trestnej činnosti, sa javila súdu ako jednoznačne účelová, motivovaná snahou o úplné zbavenie sa zodpovednosti svojej osoby za spáchanú trestnú činnosť, pričom nebolo tiež žiadnym spôsobom preukázané (a to tak zo strany obžalovaného, tak i zo strany prokuratúry), či sa obžalovaný skutočne významnou mierou podieľal na objasnení obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, (keď už samotný postoj obžalovaného k vlastnej trestnej činnosti vyznieva vzhľadom na vykonané dokazovanie absolútne nekriticky) a či jeho spolupráca s orgánmi činnými v inom trestnom konaní účinne napomohla pri objasnení trestnej činnosti. Zároveň mal súd I. stupňa vzhľadom na povahu a závažnosť momentálne stíhaného trestného činu za to, že účel trestu nemožno dosiahnuť trestom kratšieho trvania, nakoľko by tým nebol zachovaný prvok

individuálnej a ani generálnej prevencie, ako i samotný účel trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti.

Súd I. stupňa obžalovanému obligatórne uložil i ochranný dohľad, keďže ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd určil trvanie ochranného dohľadu v rozsahu 2 rokov (pri akceptácii ustanovenia § 78 ods.1 Trestného zákona), nakoľko okresný súd ukladal ochranný dohľad opätovne, a to následne potom, než bol predtým uložený ochranný dohľad predchádzajúcim rozsudkom vykonaný, (nakoľko to považuje za nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred eventuálnym páchaním novej trestnej činnosti obžalovaným a počas ktorej doby sa obžalovaný podrobí nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie jeho nápravy, síce dočasnou, ale presne stanovenou kontrolou spôsobu jeho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci, týkajúcej sa finančnej hotovosti vo výške 760 EUR, nakoľko mal po vykonanom dokazovaní za to, že túto finančnú hotovosť získal obžalovaný predmetnou trestnou činnosťou.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a odôvodnení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný. Písomne odôvodnené odvolanie obžalovaného zo dňa 29.11.2018, bolo doručené okresnému súdu dňa 30.11.2018, pričom v ňom namietal, že ak by skutočne sakel s drogou v čase zadržania v osobnej taštičke prechovával bola by ho polícia ako dôkaz hneď na mieste fotograficky zadokumentovala. Sakel s drogou sa v jeho taštičke objavil až na oddelení PZ pri vykonaní osobnej prehliadky, ktorý policajti účelovo zdôvodňujú tým, že pri bezpečnostnej prehliadke na mieste zadržania obsah taštičky neskontrolovali len prehmatali odevné zvršky, či nemá pri sebe zbraň, čo je v rozpore s logikou, keďže zadržaný bol v polovici júna v ľahkom letnom oblečení a prípadnú zbraň mohol mať ukrytú práve v taštičke, do ktorej nenazreli. Od začiatku existovali v podstatných okolnostiach dve verzie a to policajná a verzia obžalovaného. Podstatné okolnosti v tomto prípade sú, či skontrolovali zasahujúci policajti obsah osobnej taštičky na mieste zadržania alebo nie, či bol policajt Y. N. účastníkom zadržania na Sladovnickej ulici, prevezena na útvar PZ a či tam niesol počas jeho predvedenia zo služobného vozidla do policajnej budovy taštičku pred jeho tvárou, tak aby ju stále videl, či s nimi do budovy vchádzal alebo nie, či manipuloval Y. N. na chodbe oddelenia so saklom s drogou a jeho osobnou taštičkou alebo nie. Bol formálne Y. N. vo vyšetrovacích materiáloch zamienený jeden z troch policajtov z jeho zadržania, čím sa Y. N. procesne stal aktérom celého incidentu. Bol tým kto sa z ničoho nič zjavil s jeho taštičkou a saklom s drogou aj keď do tej chvíle s jeho zadržaním nemal nič spoločné.

Ďalej namietal, že pri zadržaní nebol prítomný N., preto ani jeho tašku pred jeho tvárou nemohol niesť. E. ju mal na zadnom sedadle položenú vedľa seba a pri vystupovaní ju automaticky zobral so sebou a viac na ňu nevidel, nakoľko ho pri vystupovaní z vozidla U. a vysoký blondiak dali do hlbokého predklonu, z ktorého videl akurát tak na zem. Y. N. prvýkrát videl po predvedení na oddelenie na chodbe, kde ho posadili bez jeho tašky a o chvíľu videl N. ako drží tašku v jednej ruke a sakel s nejakou bledohnedou kryštalickou látkou v druhej ruke, ktorý následne vložil do taštičky a až tu ich prvýkrát obvinil, že mu niečo dali do tašky. Pravé meno Y. N. nevedel a podľa jedného jeho známeho sa mal volať L. O., preto v prípravnom konaní uviedol toto meno. Tento omyl by napravil pri rekognícii, ktorú navrhol, ale vyšetrovateľ aj prokurátor považovali úkon za nadbytočný a miesto toho priložili do spisu zoznam mien zamestnaných policajtov v Trnavskej polícii, pretože vedeli, že L. O. medzi nimi nie je. Existoval ešte jeden významný dôkaz, a to kamerový záznam spred policajnej budovy, ktorým by sa potvrdilo, že N. pri predvádzaní do budovy s jeho taštičkou v ruke s U. a E. do budovy nevchádzal.

Svoju verziu podporil aj tým, že ak by sakel v jeho taške v čase zadržania skutočne prechovával, tak by pod jeho váhou, keď na nej sedel nevydržal, buď by praskol alebo by sa otvoril a tým by sa ostatný obsah ako aj samotná taštička s drogou skontaminovala, ale obsah sakla nebol vôbec porušený, čím sa jednoznačne preukázalo, že sakel s drogou bol do jeho tašky vložený krátko pred osobnou prehliadkou na útvare.

Namietal tiež, že všetky jeho výpovede boli od začiatku nemenné a všetky okolnosti prezentuje rovnako. Na hlavnom pojednávaní dňa 16.05.2017 musel svoju výpoveď čiastočne zmeniť, keďže nastala nová situácia, ale vôbec E. neoznačil ako manipulujúcu osobu. Ani súd ani pisárka dobre nepočuli, preto zapísali do zápisnice, že E. označil, preto vyžaduje prehratie zvukového záznamu, aby sa preverilo, čo presne povedal. Všetky dôkazy, ktorými sudca zdôvodňuje rozsudok majú nulovú dôkaznú hodnotu oproti jeho, ktorým je kamerový záznam.

Doplnenie odvolania obžalovaným zo dňa 11.09.2019, bolo doručené krajskému súdu dňa 12.09.2019, pričom v ňom poukazoval na to, že sa v jeho odôvodnení odvolania zo dňa 25.11.2018 vyjadril k samotnému skutku a výpovediam svedkov ako aj k manipulácii s dôkazom a zámene policajta. Predchádzajúce podanie chce doplniť vyjadrením sa k argumentom a okolnostiam, ktorými Okresný súd Trnava zdôvodňuje rozsudok.

Jeho zadržaním za účelom dodania do výkonu trestu vznikol proti nemu ďalší trestný prípad, lebo v jeho osobnej taštičke, ktorá bola na mieste zadržania skontrolovaná a počas jeho predvedenia na oddelenie odobratá, sa na oddelení objavil sakel s drogou, ktorý mu nepatrí. K spornosti jeho spojitosti s nálezom v jeho taštičke došlo už v inkriminovaný deň ešte pred vykonaním procesných úkonov jeho ohradením sa proti nálezu v taštičke. Stalo sa tak preto, lebo počas čakania na úkony sa pred ním na chodbe objavil Y. N. (v tom čase si myslel, že sa volá L. O.), ktorý nepatrí do trojčlennej skupiny operatívco, ktorí ho zadržali. Vynoril sa s jeho taštičkou a so saklom s drogou, ktorý následne do nej vložil, hoci nepatrí do participujúcej skupiny a nemal prečo disponovať jeho taštičkou. Je logické, že sa k taštičke dostal len v čase, keď obžalovaný vôbec nevedel, kde sa taštička nachádza.

Svedkom manipulácie nebol len on, ale aj npor. U. (policajt zo zadržania), ktorý ho strážil, ktorý bol znepokojený tým, že Y. N. na sakli s drogou zanechal svoje daktyloskopie a biologie, a počítali s tým, že v prípade jeho obvinenia práve na tom postaví svoju obranu, čo pre nich predstavovalo vážny problém. Preto v prípravnom konaní opakovane vyžadoval porovnanie jeho daktyloskopických a biologických steroov so sterami zo sakla s drogou.

Úradný záznam ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.6.2015 zohráva v celom trestnom prípade spomedzi všetkých spisových materiálov tú najvýznamnejšiu rolu a podľa obžalovaného bol zmanipulovaný. V tomto zmanipulovanom úradnom zázname sa potvrdzuje verzia, a to že, s dôkazom manipulovala konkrétna osoba a to Y. N., ktorého pritom videl, pretože aj napriek tomu, že v zázname opakovane uvádzajú, že z manipulácie obviňoval ich všetkých. Viditeľne ho v zázname vykresľujú za policajta majúci dočinenia s jeho taštičkou už od jeho zadržania, keď ju on zodvihol zo zeme a dal do auta a potom pred budovou PZ ju z vozidla vybral takisto Y. N. a on ju aj niesol až na oddelenie pred ním tak, aby na ňu neustále videl on, aj jeho kolegovia, teda „akože“ nemal možnosť vložiť niečo do taštičky.

Obžalovaný tak dospel k záveru, že Y. N. v rozpore s realitou vopred v uvedenom úradnom zázname pripravili alibi, pretože veľmi dobre si uvedomovali, že po jeho obvinení z manipulácie bude usvedčovať práve Y. N., inak by takéto ich predčasné opatrenia nemali žiadny význam, ak by ho pritom nebol videl on aj jeho kolega U.. Kameraný záznam spreď policajnej budovy by ich verziu vyvrátil v celom rozsahu, preto mu bolo obvinenie účelovo vznesené neskoro, aby zabezpečenie kamerového záznamu s odstupom času bolo nerealizovateľné, preto argumenty orgánov o nezabezpečení kamerového záznamu považuje za špekulatívne.

V zápisnici o dodaní do výkonu trestu č. p. : ORP-331/PVZ-2014 zo dňa 17.6.2015 je uvedené, že bol obmedzený na slobode 17.6.2019 v čase 14:55 v meste Trnava. Keďže v zápisnici je pre obidva úkony - teda zadržanie a osobnú prehliadku uvedený len jeden čas 14:55, kedy bol zadržaný v meste Trnava jednoznačne sa potvrdzuje jeho verzia, že na mieste zadržania mu bola vykonaná osobná prehliadka, pri ktorej žiadny sakel s drogou v taštičke nájdený nebol.

Zápisnicu o vydaní veci ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.6.2015 odmietol podpísať, keďže v zozname vecí, ktoré mal dobrovoľne vydať sa nachádzal aj sakel s drogou, žiadal, aby to zo zápisnice vymazali, nakoľko sa nejedná o jeho vec, keďže v jeho taštičke sa pri zadržaní nenachádzal a taštička mu bola počas predvedenia na oddelenie odobratá. Toto jeho odôvodnenie vyšetrovateľ telefonicky predložil prokurátorovi, ktorý nariadil zápisnicu opraviť a dal príkaz na odňatie vecí.

Na tento nezákonný postup polície, keď jeho zaistené veci neboli vyšetrovateľovi predložené predpísaným spôsobom upozornil sám vyšetrovateľ H. vo svojej výpovedi zo dňa 3.2.2015. Nepochopiteľné je, že okrem bankoviek mu všetky osobné veci vrátili vrátane 7 mobilných telefónov, ktoré mohli byť použité na spáchanie trestnej činnosti. Navyše táto zápisnica je tiež nepoužiteľný dôkaz, keďže ako nezúčastnená osoba ju podpísal npor. U. ako policajt zo zákroku samotného čo je v rozpore s ustanovením § 30 ods. 2 Trestného poriadku.

Obžalovaný tiež poukázal na zápisnicu o odňatí veci ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.6.2015 a zároveň si kládol otázku „ako mu môže byť odňatá nejaká vec, o ktorej sa už pri predchádzajúcom úkone jasne vyjadril, že nie je jeho vec?“. Pri tomto úkone žiadal, aby ho spojili s advokátom, ale nevyhoveli mu a presviedčali ho, že zápisnicu musí podpísať aj keď sa nejedná o jeho vec. Ako dôkaz je aj táto zápisnica podľa neho nepoužiteľná, keďže ju takisto ako nezúčastnená osoba podpísal npor. U..

Tiež namietal, že uznesením o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 18.6.2015 bolo deň po jeho zadržaní začaté trestné stíhanie proti neznámemu páchatelovi, napriek tomu, že v jeho odôvodnení je uvedené, že osoba prechádzala lustráciou a taktiež, že trestné stíhanie bolo začaté dňa 17.6.2015 vykonaním zaisťovacieho úkonu podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, z čoho je zrejmé, o akú osobu páchatela sa jedná. V kontexte s uvedeným uviedol, že trestné stíhanie vo veci nemožno začať proti neznámemu páchatelovi, ak je zo skutku zrejmé, že ho spáchala konkrétna osoba.

Expertíznym skúmaním tiež podľa neho nebolo preukázané, že sakel s drogou patril jemu, pretože v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/10052 na str. 2 v predposlednom odstavci znalec síce potvrdil, že sa jedná o metamfetamín a taktiež na str. 3 odst. 3 potvrdzuje, že na steroch z jeho rúk bola zistená prítomnosť stôp tetrahydrakanabynolu. V ďalšom znaleckom posudku ČER PPZ-KEU-EXP-2015/2524 na str. 3 ods. 2 znalec takisto uvádza, že z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že ster z plastového sáčku pochádza najmenej od troch osôb a na individuálnu identifikáciu je nevhodný. K tomu poznamenal, že on medzi tie tri osoby, ktoré so saklom s drogou pred jeho nálezom manipulovali dokázateľne nepatrí, keďže sakel s drogou marihuanou skontaminovaný nebol, z čoho je jednoznačné, že on so saklom s drogou nemanipuloval, čo v prípade policajtov jednoznačné nie je.

Dňa 16.9.2015 bolo uznesením ČVS: KRP-80/1-VYS-TT-2015 vznesené obvinenie za predmetný skutok vyšetrovateľom PZ proti jeho osobe. Toto uznesenie vyšetrovateľa prokurátor okresnej prokuratúry Trnava JUDr. U. uznesením zo dňa 28.9.2015, sp. zn. 1Pv442/15/2207-19 zrušil ako nezákonné. Druhé vyšetrovateľove uznesenie zo dňa 2.10.2015, ktoré bolo svojim obsahom úplne identické tomu prvému, prokurátor uznesením sp zn. 1Pv442/19/2207-25 zo dňa 18.9.2015 už akceptoval v celom rozsahu ako zákonné, napriek tomu, že vyšetrovateľ v ňom žiadne prokurátorom namietané nedostatky neodstránil, len v ňom zmenil slovosled a dopísal tam názov ulice, kde bol zadržaný, aj keď miesto skutku bolo oddelenie PZ, kde bol sakel s drogou v jeho taštičke nájdený. Proti uzneseniu podal sťažnosť, v ktorej vo vzťahu ku skutku uviedol svoju verziu. Jeho obrana bola reakcia na tie skutočnosti, ktoré vo vzťahu ku skutku boli uvedené v uznesení vyšetrovateľa PZ, ktoré v tom čase ako jediný spisový materiál mal k dispozícii. Preto v danej fáze prípadu nebolo možné dôvodne upozorniť, že policajti zavádzajú v tom, aká trojica ho zadržala a aká ho eskortovala do Leopoldova, a že na celom incidente sa celkovo podieľali štyria policajti. Nato upozornil neskôr pri výsluchu pred vyšetrovateľom zo dňa 29.12.2015.

Až na hlavnom pojednávaní dňa 16.5.2017, keď policajti prišli ako svedkovia vypovedať pred sudcom, kde videl U., E. a toho manipulujúceho L. O., ktorý sa predstavil ako Y. N. bez toho vysokého štíhleho policajta zo zadržania vtedy pochopil, že s tou zámenou to urobili naopak, teda manipulujúcim Y. N. (ktorého mylne označil ako L. O.) zamenili toho policajta zo zadržania (vysoký štíhly blondiak), a tým pádom sa Y. N. stal aktérom celého incidentu, ktorý nie nadarmo podľa ich výpovedí mal na starosti jeho taštičku. Preto na súde hneď zareagoval, že to je ten policajt, ktorého v inkriminovaný deň na chodbe oddelenia videl manipulovať s jeho taštičkou a saklom s drogou, o ktorom som si myslel, že sa volá L. O..

Prokurátor ako aj sudca veľmi dobre vedia, že kamerový záznam pre políciu predstavuje priam hrozbu, lebo tým by sa dalo dokázať, aká trojica policajtov ho predvádzala do budovy a aká zase z budovy do Leopoldova a prečo to zatajovali, ak by nebolo došlo k manipulácii s dôkazom, ktorú týmto spôsobom chceli zahľadiť.

Súd si ho len vypočul ako obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 7.2.2017 a následne na ďalšom pojednávaní dňa 16.5.2017 súd vypočul policajtov z jeho zadržania. Na začiatku tohto pojednávania mu sudca ponúkol 7,5 ročný trest na základe vyjadrenia Rakúskej Prokuratúry v Grazi k jeho spolupráci pri objasnení úkladnej vraždy, ktoré tomuto súdu v tom čase bolo doručené. Ponuku odmietol, pretože skutok nespáchal a navyše pôvodná dohoda s prokurátorom bolo prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku a to ešte v prípravnom konaní.

Napokon tomuto súdu na hlavnom pojednávaní dňa 20.2.2018, keď dokazovanie vyhlásil za ukončené, vzniesol námietku zaujatosti, o ktorej rozhodoval NS SR, ktorý jeho návrh na odňatie veci tomuto súdu zamietol. Následne bolo nariadené hlavné pojednávanie na 21.8.2018, na ktorom súd proti nemu vyniesol 13,4 ročný nepodmienečný trest s max. stupňom stráženia, ktorý v spojení s jeho predchádzajúcim trestom predstavuje 25,4 ročný trest, ktorý je v podstate pre neho v jeho veku doživotný trest, ktorý by ani mladý človek v slovenských väzniciach neprežil.

Najväčšou chybou konania senátu podľa neho bolo, že pripustil, aby policajti z jeho zadržania vypovedali o svojom vlastnom zákroku, o ktorom spísali správu a zápisnice, ktoré OČTK musia slúžiť ako smerodajný dôkaz, pretože výsluch policajta potom znamená, že úradné záznamy a zápisnice z ich úkonov nie sú presvedčivé, preto ich nemožno uznať ako dôkaz a musia byť zo spisu vyňaté. Prokurátor sa v tejto súvislosti na hlavnom pojednávaní dňa 20.2.2018 vyjadril tak, že „Pokiaľ ide o svedkov, E., N., U., títo sú v rámci plnenia policajného zboru v úplne inom postavení, keďže nejde o vyšetrovateľov, v zmysle Trestného poriadku vykonávajúci jednotlivé procesné úkony v trestnom konaní, ale išlo o príslušníkov operatívnej vykonávajúcej pátranie po osobách a títo vykonali samotné zatknutie obžalovaného a z toho dôvodu môžu byť vypočutí títo traja v procesnom postavení svedka. Prokurátorove argumenty obžalovaný označil za zavádzajúce a účelové, lebo on sám veľmi dobre vie, že predmetní policajti s výnimkou N. nielen vykonali zatknutie, ale na oddelení sami o tom spísali správu a zápisnicu o dodaní do výkonu trestu a tiež za vyšetrovateľa vykonali aj druhú osobnú prehliadku na oddelení, z ktorej vyhotovili zápisnicu a tieto dokumenty sami podpísali. Na ďalších úkonoch sa tiež priamo zúčastnili ako nezúčastnená osoba. K výpovediam predmetných policajtov ako svedkov, ktoré zo spisu nie sú vyňaté a doposiaľ slúžili ako dôkaz proti nemu uviedol, aby bol zabezpečený kamerový záznam. Ak sa na ňom nepotvrdí, to čo stále tvrdí, potom je pripravený niesť následky z krivého obvinenia.

K motivácii svedkov poškodiť mu uviedol, že takáto motivácia existovala, len do vynesenia rozsudku o tom nemohol hovoriť. Nakoľko je už vynesení odsudzujúci rozsudok, nadišiel čas, aby v tomto podaní uviedol okolnosti potvrdzujúce motiváciu určitých policajtov poškodiť mu, a taktiež okolnosti, ktoré mu bránili, aby do vynesenia rozsudku o nich hovoril: 1. Npor. U. B. - vyšetrovateľ na trnavskej kriminálke - ako vyšetrovateľ robil nejaké úkony v jeho inej veci, v ktorej figuroval ako poškodený, mal mu navrhnúť, aby mu robil informátora a poskytoval mu informácie o ľuďoch, ktorí navštevovali jeho prevádzky. A tiež chcel, aby niektorých príslušníkov Trnavskej kriminálky zamestnával ako vyhadzovačov. S tým súhlasil a asi tri mesiace ich zamestnával, potom prestal. Odmietol robiť informátora. 2. Npor. L. U. - hlavný aktér jeho zadržania a predvedenia na útvar PZ mal navštíviť jeho družku v jeho prevádzke na Zelenečskej a na Merkuri celkom 6.krát, pričom sa jeho snaha zbalit' jeho družku cez komplimenty pri každej ďalšej návšteve stupňovala a aj s ponížujúcimi poznámkami na jeho adresu, že je jej škoda pri takom drogovom dílerovi, a poznámky na jeho afganský pôvod. Preto mu odkázal cez známeho, aby prestal loziť za jeho ženou. O rok nato som bol zadržaný (17.6.2015) a U. mal pri jeho pacifikovaní, keď ho ako jediný zbesnený kopal do hlavy a krku a pritom vyslovene reval „ty hajzel, pôjdeš do basy a odtiaľ už nevyjdeš“. 3. Npor. Y. N. (do HP zo dňa 16.5.2017 myslel, že sa volá L. O.) - keď bol obžalovaný v októbri minulého roku (2018) kvôli obnove konania v starej veci eskortovaný do Justičáku, na vychádzke stretol Z. menom L. F., odsúdený na vyhlásenie na 8,5 ročný trest za predaj marihuany. Poznal ho ako majiteľa podnikov a dali sa do reči. Bez toho, aby v rámci rozhovoru spomenul meno Y. N., on sám od seba začal, že musel zobrať dohodu, lebo Y. N. ho oklamal, že mu pomôže keď bude mať s políciou problémy, aj keď kvôli nemu riskoval a pomohol mu párkrát s predajom pervitínu, ktorý vraj mal pochádzať z policajných razíí, pri ktorých vraj policajti často krát určité množstvá zatajújú.

Na základe týchto skutočností nemožno podľa neho vylúčiť, že polícia má prístup k drogám, ktoré pre rôzne účely používajú. Disponuje i ďalšími chülostivými informáciami o osobe Y. N. a ďalších známych trnavských policajtov, ktorí majú svojich zlodejov, ktorí pre nich kradnú v obchodoch vybraný tovar. Dôvod, prečo doteraz mlčal je nasledovný:

Obžalovaný upozornil na skutočnosť, že v auguste 2015 (keď ešte nebol obvinený za súčasný skutok) ho vo väznici navštívil vyšetrovateľ z NAKA P. T.. Požiadal ho o spoluprácu pri objasnení úkladnej vraždy spáchanej v Rakúsku slovenskými občanmi. Na spoluprácu pristúpil až pri jeho ďalšej návšteve a po jeho dohode s prokurátorom o bezodkladnom prerušení trestného stíhania, len čo sa im doručí pozitívne vyjadrenie Rakúskej Prokuratúry k jeho spolupráci. Žiaľ, prokurátor sľúbený súhlas na postup podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku neudelil, aj keď polícia o to požiadala, nakoľko podľa vyjadrenia Rakúskej Prokuratúry splnil všetky podmienky na postup podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku, čo prokurátor vo

svojom stanovisku 1PV 442/15/2207-39 zo dňa 26. apríla 2016 odôvodnil tým, že ide len o nepriameho svedka.

Ďalej uviedol, že advokát stále tvrdil, že pokiaľ sú splnené podmienky pre prerušenie trestného stíhania, o čo polícia požiadala, s istotou tak urobí prvostupňový súd podľa § 283 ods.1 Trestného poriadku. Žiaľ, súd na jeho žiadosť na postup podľa § 283 ods. 1 Trestného poriadku ani nereagoval. Dokonca ani návrhu prokurátora na mimoriadne zníženie trestu nevyhovelo s argumentmi, ktoré sú v rozpore s vyjadreniami orgánov, ktoré sa na základe jeho spolupráce priamo podieľali na spomínanom prípade úkladnej vraždy, ktorú vďaka len jeho informáciám objasnili, čo jednoznačne svedčí o zaujatosti tohto senátu, keďže najprv mu sám na hlavnom pojednávaní dňa 16.5.2017 na základe spolupráce navrhoval 7,5 ročný trest, ktorý odmietol z už uvedených dôvodov.

Obžalovaný vyslovil presvedčenie, že na obnove konania sa dokáže, že keď polícia v starom prípade pre záchranu akcie dokázala zaobstarať 1 kg drogy, prečo by Y. N., o ktorom sa v tejto súvislosti skloňujú podobné skutočnosti nemohol zaobstarať len 134,2 g drogy.

K svojej osobe uviedol, že ešte v mladom veku, konkrétne v roku 1995, si otvoril živnosť, a neskôr v roku 2006 založil s.r.o., v rámci ktorých až do jeho zadržania len s malými pauzami takmer 20 rokov prevádzkoval 9 prevádzok v oblasti gastronómie, pohostinská činnosť, technické služby, 10 rokov nepretržite viedol školu bojového umenia. Kvôli pravidelným tréningom najazdil asi niekoľko miliónov km a 27. dopravných priestupkov, na čo v rozsudku účelovo poukazuje, je podľa neho absolútne v norme.

Prokurátor ho krivo obviňuje, že prostriedky na živobytie si zadovožoval trestnou činnosťou a to predajom drog, veď to nepotreboval, nebol nato vôbec odkázaný.

Na základe uvedených skutočností žiadal Krajský súd v Trnave, aby napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1, pís. a, b, c, e Trestného poriadku. Taktiež žiadal, aby bol na hlavnom pojednávaní dňa 1.10.2019 prehratý zvukový záznam z hlavného pojednávania zo dňa 16.5.2017, keď vypovedali policajti ako svedkovia pred sudcom a to z dôvodu, že v rozsudku sa v súvislosti s jeho reakciou na výpovede svedkov uvádzajú zavádzajúce až nelogické skutočnosti, ktoré jeho osobu znedôveryhodňujú, a týmto spôsobom by sa zrejme tieto rozpory odstránili.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhoval odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako neôdôvodné zamietnuť, pričom dodal, že v tomto prípade ide o exemplárny prípad, kedy má páchatel' nekritický postoj k objektivizovaným skutočnostiam a manipulatívnym prejavom sa snaží aj odvolací súd presvedčiť o jeho nevine. Obhajca obžalovaného sa vyjadril tak, že pokiaľ odvolací súd po riadnom preštudovaní celého spisového materiálu dôjde k záveru o vine jeho klienta, žiada odvolací súd, aby skutočne zväžil výšku uloženého trestu, nakoľko vzhľadom na vek obžalovaného by v prípade potvrdenia uložený trest súdu I. stupňa znamenal doživotie. Obžalovaný tvrdil, že je nevinný. Žiadal, aby odvolací súd vrátil vec súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného U. S. P. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Okresný súd sa rovnako správne vysporiadal s návrhmi na doplnenie dokazovania zo strany obžalovaného, keď tieto pre nadbytočnosť správne odmietol.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku veľmi podrobne a veľmi jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal

so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného U. S. P..

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný U. S. P. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 6 Trestného zákona, a preto považoval za potrebné výrok o treste zmeniť.

Obžalovaný sa síce dopustil opätovne spáchania obzvlášť závažného zločinu, avšak okresný súd nemal v tomto prípade použiť ustanovenie § 38 ods. 6 Trestného zákona z toho dôvodu, že pri ukladaní trestu nemôže byť obžalovanému tá istá okolnosť pričítaná dvakrát. Predchádzajúce odsúdenie, v ktorom bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 30.05.2013, sp. zn. 2T/44/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 04.12.2014, sp. zn. 4To/111/2013 za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, je okolnosťou, ktorá je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty (§ 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona), teda nemôže byť zároveň aj okolnosťou, ktorá odôvodňuje použitie § 38 ods. 6 Trestného zákona.

Odvolací súd pri ukladaní trestu prihliadol na to, že u obžalovaného nezistil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ani priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Z tohto dôvodu mohol odvolací súd ukladať sankciu v podobe trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere od 10 rokov až do 15 rokov. V tomto smere treba uviesť, že okresný súd sa správne vysporiadal s neexistenciou žiadnej poľahčujúcej okolnosti a rovnako tak aj s neexistenciou dôvodu mimoriadneho zníženia trestu u obžalovaného P..

Krajský súd nepovažoval za potrebné ani odročiť verejné zasadnutie odvolacieho súdu na neskorší termín napriek tomu, že o obnove konania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1Ntc/103/2017 na Okresnom súde Pezinok nebolo ešte rozhodnuté, pretože aj v prípade povolenia obnovy konania by bol predmetný skutok kvalifikovaný podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Z toho vyplýva, že stále by sa obžalovanému ukladala sankcia v podobe trestu odňatia slobody vo výmere od 10 rokov do 15 rokov.

Obžalovanému bol uložený ďalší trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, pretože obžalovanému ukladal trest za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladal mu trest rovnakého druhu. Súčasne je splnená podmienka, že tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom neprevyšuje najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu, teda dobu dvadsiatich piatich rokov.

Vzhľadom na kritériá uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona mal odvolací súd za to, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody približne v polovici trestnej sadzby, ktorý uložený trest vo svojom súhrne odvolací súd považoval za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie pre ochranu spoločnosti. Keďže ostatné výroky v napadnutom rozsudku boli v súlade so zákonom, tieto odvolací súd do svojho rozhodnutia bez zmeny prevzal.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného U. S. P., odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadal už prvostupňový súd.

Odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie spočívajúce vo výsluchu obžalovaného U. S. P., svedkov U. E., L. U., Y. N. a U. K., oboznámením znaleckých posudkov KEÚPZ v Bratislave, pod ČES: PPZ-KEU-BA-EX č. 2015/10052 a pod ČES: PPZ-KEU-BA-EX č. 2015/2524, odborného vyjadrenia k hodnote drogy pod č. PPZ-NKA-PDJ-4-420/2015, listinnými dôkazmi uvedené na č. I. 404-405 a ostatným obsahom spisového materiálu.

Pri predvedení U. S. P. do budovy ORPZ OKP Trnava boli prítomní svedkovia U. E., L. U., Y. N.. Vyplýva to z ich svedeckých výpovedí, a rovnako to vyplýva aj z výpovede samotného obžalovaného zo dňa 29.12.2015 (č. I. 34-38). Keďže aj samotný obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že sa predvedenia zúčastnili práve títo príslušníci PZ, nebolo potrebné vykonať dôkaz prostredníctvom kamerového záznamu, pretože by to bolo nadbytočné. Neexistovali žiadne pochybnosti o tom, kto sa predvedenia zúčastnil aj napriek tomu, že obžalovaný neskôr účelovo niekoľkokrát zmenil v tejto časti svoju výpoveď.

Z výpovede svedkov U. E., L. U., Y. N. zhodne vyplýva, že obsah taštičky kontrolovali až na policajnej stanici pri osobnej prehliadke. Je preto logické, že skôr sáčok s drogou nemohol byť ani nájdený, keďže dovtedy obsah kapsičky príslušníci PZ nekontrolovali. Pri zadržaní službukonajúci policajti vykonali len

v podstate bezpečnostnú prehliadku (§ 99 ods. 4 Trestného poriadku). Rovnako z ich výpovedí (ktoré počas konania ani raz nezmenili, na rozdiel od obžalovaného) vyplýva, že počas zadržania, predvedenia, až do vykonania osobnej prehliadky (pri ktorej bol nájdený sáčok s drogou), mal obžalovaný svoju taštičku neustále pod svojím dohľadom.

Verziu obžalovaného považoval odvolací súd za nedôveryhodnú rovnako ako okresný súd z toho dôvodu, že najskôr dňa 29.12.2015 tvrdil, že na chodbe policajt L. O. (fiktívna osoba) v jednej ruke držal jeho kapsičku a v druhej ruke prievitný sáčok s kryštalickou látkou, pričom mu obžalovaný (tejto vymyslenej osobe) mal povedať, že mu to tam dali oni. V liste generálnemu prokurátorovi, ktorý bol Okresnému súdu Trnava doručený dňa 07.07.2016, už obžalovaný zrazu nevedel ako sa volá policajt, ktorý mu mal sáčok s drogou vložiť do tašky a chcel identifikovať policajta z policajného albumu, že ho určite opozná. Vo vyjadrení na č. I. 249 opäť spomína údajného príslušníka PZ (L. O. - už to má byť údajne jeho legenda), ktorý nepatril do skupiny, ktorá ho zadržala. Napokon pripúšťa, že sa tak policajt asi nevolá. Ale tento fiktívny policajt ho mal potom eskortovať do Leopoldova. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že osoba L. O. mala byť vlastne osoba U. E. a nemal sa zúčastniť jeho zadržania, ale až jeho eskorty do Leopoldova (prítom predtým sám obžalovaný vypovedal, že pri zadržaní bol U. E., L. U., Y. N.). Po výsluchu svedka L. U. zasa začal tvrdiť, že pri zadržaní nebol svedok Y. N.. Na tomto hlavnom pojednávaní sa svedka Y. N. obžalovaný dokonca pýtal koľko sa poznajú, na to mu N. odpovedal, že 20-25 rokov odvtedy čo chodil na bojové umenie a túto skutočnosť obžalovaný nenamietal. Po výpovedi svedka Y. N. zotrval na tom, že Y. N. sa nezúčastnil jeho zadržania. Pričom v kontexte toho, že sa so svedkom pozná 20-25 rokov, teda musel vedieť už v prípravnom konaní ako Y. N. vyzerá, a či bol pri jeho zadržaní, (preto pravdivo vo svojich prvotných výpovediach uvádzal, že zadržania sa zúčastnil svedok Y. N.). Až na hlavnom pojednávaní začal obžalovaný úmyselne meniť svoje výpovede za účelom vyvinenia sa z trestnej činnosti. V písomnom vyjadrení obžalovaný zase tvrdil, že Y. N. sa mal pripojiť až na oddelení (teda Y. N. mal byť L. O.). Už len z takto zmenených výpovedí je zrejmé, že obžalovaný klame a snaží sa zmanipulovať skutočnosti, ktoré vyznievajú v jeho neprospech.

Na námietku obžalovaného a obhajcu, že ak by bol skutočne sakel s drogou v taštičke prechovával, tak by sakel pod jeho váhou, keď určitý čas vo vozidle na taštičke sedel nevydržal a praskol by alebo by sa otvoril, ale sakel nebol porušený a tým sa preukazuje, že sakel bol do taštičky vložený pred osobnou prehliadkou, odvolací súd dodáva, že nie je potrebná rekonštrukcia, aby bolo zrejmé, že keďže pod jeho váhou nepraskli ani len okuliare, ktoré sú zadokumentované na č. I. 88, ktoré sa nachádzali v taštičke a sú oveľa krehkejšie ako sáčok s drogou, alebo sa viditeľne nepoškodil niektorý z telefónov, ktorý bol v taštičke je nepravdepodobné, žeby sa poškodil práve sáčok s drogou.

V odvolaní sám obžalovaný uvádza, že musel svoju výpoveď čiastočne zmeniť, keďže nastala úplne nová situácia, pričom z tohto tvrdenia ma odvolací súd jasne preukázané, že pri každej novej skutočnosti obžalovaný prispôboval svoju výpoveď tak, ako mu to práve vyhovovalo. Je zarážajúce, že prítom obžalovaný o pár riadkov vyššie v odvolaní tvrdí aké sú jeho výpovede v celom prípravnom konaní až do hlavného pojednávania nemenné.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave pod ČES: PPZ-KEU-BA-EX č. 2015/10052 zo dňa 03.08.2015 bolo zistené, že daktyloskopické stopy na predloženej stope č. 1 (plastové vrečko) boli vyhodnotené ako neupotrebitelné k ďalšiemu daktyloskopickému skúmaniu - stopy nevykazovali dostatočný počet markantov, preto nemohli byť porovnané s daktyloskopickými stopami Y. N. ako to navrhoval obžalovaný.

Zo záznamu o zadržaní ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.6.2015, vyplýva len to, že obžalovaný ich obviňoval, že mu mali do tašky niečo vložiť, a nie to, že sa tak aj stalo ako to prezentuje obžalovaný. Zo zápisnice o dodaní do výkonu trestu č. p. : ORP-331/PVZ-2014 zo dňa 17.6.2015 je zrejmy len čas zadržania, ktorý má význam pri započítavaní obmedzenia osobnej slobody do výkonu trestu odňatia slobody a zoznam vecí, ktoré boli nájdené pri osobnej prehliadke, nie to kedy bola osobná prehliadka vykonaná.

Rovnako obžalovaný zavádza, keď tvrdí, že zaistené veci neboli vyšetrovateľovi predložené predpísaným spôsobom, na čo mal upozorniť sám vyšetrovateľ H. vo svojej výpovedi zo dňa 3.2.2015. Pravdou je, že v tejto zápisnici vyšetrovateľ H. uviedol, že ak niekto spíše zápisnicu o dodaní do výkonu trestu a policajti potom predvedú zadržanú osobu k vyšetrovateľovi, tak spravidla tieto veci sú v zapečatenej obálke. A vyšetrovateľ si nespomínal či v tomto prípade došli s jeho vecami v obálke alebo nie. Odvolací súd však poukazuje nato, že polícia takúto povinnosť nemá, ak nie je stanovená v zákone. Výpoveď svedka U. H. tiež nebola vykonaná na hlavnom pojednávaní ako dôkaz, preto by súd na ňu aj tak nemohol prihliadať.

Zápisnica o vydaní vecí ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.6.2015 je použiteľným dôkazom, pretože pri vydaní vecí sa podľa Trestného poriadku ani nevyžaduje prítomnosť nezúčastnenej osoby.

Zápisnica o odňatí veci ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.6.2015 je taktiež dôkazom získaným a vykonaným v súlade so zákonom, keďže orgán činný v trestnom konaní potreboval zaistiť vec dôležitú pre trestné konanie aj proti vôli obžalovaného, ktorý ju mal v taštičke, ktorá mu patrila. V tomto prípade je možné aplikovať § 91 ods. 4 Trestného poriadku, pretože išlo o neodkladné odňatie veci a nebolo možné vopred predpokladať, že pri osobnej prehliadke bude nájdený sáčok s drogou a obžalovaný ho dobrovoľne nevydá, a za tým účelom nemohla byť preto vopred zabezpečená prítomnosť nezúčastnenej osoby. Odvolací súd konštatuje, že v tomto prípade išlo jednoznačne o situáciu, kedy nebolo možné pribrať nezúčastnenú osobu pre neodkladnosť odňatia veci.

Trestné stíhanie bolo začaté uznesením zo dňa 18.6.2015 sp. zn. ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015. Uznesením zo dňa 02.10.2015, ČVS:KRP-80/1-VYS-TT-2015 bolo obžalovanému vznesené obvinenie. Nebolo možné obžalovanému vzniesť obvinenie okamžite pri začatí trestného stíhania, aj keď bola orgánom činným v trestnom konaní známa podozrivá osoba, a to z toho dôvodu, že bolo potrebné, aby nájdený sáčok s drogou preskúmal znalecký ústav, ktorého úlohou bolo určiť o akú látku ide, aby mohol byť náležite vymedzený skutok v uznesení o vznesení obvinenia spolu s jeho zákonnou právnou kvalifikáciou. Je pravdou, že v uznesení o začatí trestného stíhania sa obžalovaný označuje ako neznámy páchatel', avšak uvedené nespôsobuje nezákonnosť trestného stíhania ako celku.

Zo znaleckého posudku zo dňa 24.07.2015, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/10052 bolo skutočne zistené, že na steroch z rúk obžalovaného bola zistená prítomnosť stôp tetrahydrakanabynolu, ale nebolo zistené, akým spôsobom sa jeho ruky kontaminovali, či primárne alebo sekundárne (to len obžalovaný zase tvrdí, že sekundárne).

Zo znaleckého posudku zo dňa 27.08.2015 ČER PPZ-KEU-EXP-2015/2524 vyplýva, že zo steru z plastového sáčku bola zaistená biologická stopa, ktorá pochádza minimálne od troch osôb a nie, že ster obsahoval stopy, pri ktorých by sa dalo skúmať či boli na plastovom sáčku stopy po tetrahydrakanabynolu z rúk obžalovaného.

K odvolacím námietkam obžalovaného proti výpovediam svedkov, ktorý vypovedali v postavení polície, odvolací súd uvádza, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by nemohli byť títo svedkovia vypočutí, a to z toho dôvodu, že ich bolo potrebné vypočuť k priebehu skutku a nie k procesným úkonom, pričom boli vypočutí v záujme obžalovaného, aby sa mohli vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré uvádza vo svojej obhajobe. Nevypovedali ku skutočnostiam zaprotokolovaným v zápisniciach, ale k priebehu skutku. Do úvahy v tomto prípade by mohlo prichádzať len, že príslušníci polície by nemohli v trestnom konaní ako svedkovia vypovedať, nakoľko by tomu bránila povinnosť mlčanlivosti (§ 80 zákona o policajnom zbore). Ani takáto námietka by však nebola relevantná, pretože povinnosť mlčanlivosti podľa zákona o policajnom zbore má zabrániť tomu, aby dôverné informácie, ktoré policajti zistili pri výkone svojej činnosti, neboli prezradené nepovolenej osobe (t. j. inej osobe), a to bez náležitého dôvodu, teda aby neboli poskytnuté osobám, ktoré by ich mohli neoprávnene (protiprávne) využiť alebo zneužiť. To sa však netýka tzv. verejných konaní (napríklad trestného konania), kde ustanovenia Trestného poriadku o povinnosti svedčiť a poskytnúť pravdivé informácie majú prednosť pred ustanoveniami zákona o policajnom zbore (a to aj ohľadne povinnosti mlčanlivosti). Povinnosť mlčanlivosti upravená v zákone o policajnom zbore teda nebráni výsluchu policajta v procesnom postavení svedka.

Na tomto mieste odvolací súd dodáva, že aj keby boli výsluchy svedkov neprípustné, vinu obžalovaného je možné založiť na vykonaných dôkazoch a to: zápisnici o dodaní do výkonu trestu ČVS: ORP-331/PVZ-2014 zo dňa 17.06.2015, zápisnici o odňatí veci ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.06.2015, zápisnici o vydaní veci ČVS: ORP-953/2-VYS-TT-2015 zo dňa 17.06.2015, zo znaleckých posudkov KEÚPZ v Bratislave, pod ČES: PPZ-KEU-BA-EX č. 2015/10052 a pod ČES: PPZ-KEU-BA-EX č. 2015/2524.

K ďalším námietkam obžalovaného treba uviesť, že ak mal obžalovaný pochybnosti o nezaujatosti orgánov činných v trestnom konaní ešte v prípravnom konaní mal túto námietku vzniesť bezodkladne voči orgánom činným v trestnom konaní, ktorí vykonávali jednotlivé úkony. Trestný poriadok síce nedefinuje lehotu určenú slovným spojením bez meškania (synonymicky - bezodkladne, bezprostredne), avšak v trestnom konaní je treba túto chápať ako lehotu určenú na dni, spravidla pár dní, max. 5 - 7 dní, určite však nie je dôvodné namietkať príslušníkov policajného zboru, ktorí robili úkony v prípravnom konaní v odvolaní. Preto tieto námietky, ktoré údajne mali motivovať konať orgány činné v trestnom konaní tak ako konali, mohli byť namietané jedine v rámci procesného inštitútu námietky zaujatosti. V súčasnom štádiu konania údajná motivácia svedkov poškodiť obžalovaného tak ako ju prezentoval obžalovaný v doplnenom odvolaní je podľa názoru odvolacieho súdu len pokus o vykonštruovanie novej obhajoby, bez akejkoľvek opory v dôkazoch.

Odvolací súd na základe námietky obžalovaného po preštudovaní zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 16.05.2017 a po vypočutí zvukového záznamu z tohto pojednávania (ktorý je súčasťou

elektronického spisu) dospel k záveru, že v zápisnici nie je chyba a obžalovaný skutočne svedka U. E. označil ako osobu, ktorá sa mala pripojiť až na oddelení a mala byť osobou, o ktorej si obžalovaný myslel, že sa volá L. O., čo len potvrdzuje nedôveryhodnosť verzie obžalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.